СМОКИ ЛЕЙК
НОВЕ МІСТО В АЛЬБЕРТІ.

Смоки Лейк Гардвар Ко.

М. ҐРУМЕЗ, властитель.
МАЭМО ВСЯКОГО РОДА ГАРДВАР.
Черепяні горшки, зелізні, фарби, будовляний папір, машини до шитя "СІНҐЕРА", зелізка, помпи, рури, гасолінові енджаї і все проче що Вам треба.
Ціни умірковані.

ҐРОСЕРІ, ОВОЧІ І КЕНДИ

ПЕТРО ЗАГАРІЙЧУК, властитель.
Вода содова, пап ріжного рода.
Чистий, сьвіжий і добрий товар. Чесна обслуга.

Смоки Лейк Міт-Стор.

І. ЦАПОВСКИЙ, властитель.
Сьвіже мясо, солена вепровина, болона, риба в кенах і проче.
МИ ПРОДАЭМО ТОВАР "СВИФТА".

Коло-кріка Дім і Школа.

СМОКИ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА.
Гарний вигідний дім і школа враз з віктом для дівчат і хлопців, де ваші діти будуть мати батьківську опіку і науку.
Пишіть за услівями до:—
Miss E. G. HOCKEN — Smoky Lake, Alberta.

ІВАН СТОҐРИН

Офіцияльний аґент для Сійонарскої землі на Смоки Лейк.
Лоти на продаж по умірковані ціні.
ГРОШІ НА ПОЗИЧКУ НА ФАРМИ.
Коли в місті зайдіть до мене.

КУЗНЯ СМОКИ ЛЕЙК.

ГР. К. ВОЛЯНЬСКИЙ, властитель.
Виконуэмо всякі ковальскі роботи солідно і по умиркованій ціні.

СМОКИ ЛЕЙК ҐЕРЕДЖ

ЕМАНУІЛ БЕРЕЗКА, властитель.
Направляэмо автомобілї чесно і совісно по умиркованій ціні.

Смоки Лейк Гарнес-Шап.

ЙОСИФ ДАНИЛОВИЧ, властитель.
Виконуэмо всякі направи
РОБОТУ ҐВАРАНТУЭМО.

НОВИНКИ.

—=O=—

ПОЛЯКИ ХОЧУТЬ НАШИХ ЗЕМЕЛЬ.

В борбі з Українцями в Галичині оголошувала польска начальна команда своїм війскам, що як побють Українців, то будуть могли рабувати скільки самі схочуть, а селяни жовніри дістануть по 20 морґів землї у східній Галичині яку від береть ся від українських селян. Польскі жовніри косять збіже нашим селянам і забирають для себе.

ПОСЛЮБНА ПОДОРОЖ ВОЗДУХОМ

Лайтнант Будвин, офіцир стейтського корпусу літаків оженивши ся відбув свою послюбну подорож літаком.

УКРАЇНЦІ ОХОРОНЯЮТЬ ЖИДІВ.

Українське національне правительство оповіщуэ, що воно поробило відповідні кроки, щоби оборонити Жидів від погромів в територіі занятій українською армією.

—=o=—

ЛІҐА НАРОДІВ.

Правдиву ліґу народів основано на довго перед сьвітовою війною тими, що заживали Трінера Американський Еліксір Гіркого Вина. Горячі листи подяки, писані у 27 языках, англійським чеськім, словацькім, хорватськім, словенськім, сербськім, литовськім, французькім російськім, українськім і т. д. э переконуючим доказом, що найбільша згода маэ місце що до похвали Трінера Американського Еліксіру Гіркого Вина між всіма народностями, поза як кождий знаэ, що средство Трінера э найсильнійшою твердинею, вибудованою проти атаків жолудкових недомагань, і усіх недуг, що стоять в звязи з жолудковими недугами. Дістанете його у Вашого другіста, котрий маэ також під рукою инші Трінера средства, головно-ж Трінера Лінемент, Трінера Лік на Кашель, Трінера Антипутрін, знамените полоканэ для горла і губ і знамените средство, для очищеня ран. Ви не можете питати за нічим лучшим.

JOS. TRINER
1333 — 1343 S. Ashland, Ave
CHICAGO, ILL.

Lamont Hotel

Отсим повідомляю всіх інтересованих, що ГОТЕЛЬ на ЛЕМОНТІ т. зв. ЛЕМОНТ ГОТЕЛ буде отворений з днем 1-го серпня (августа) с. р. Будуть руми до винайму, добрий вікт, як рівнож всякі холодні напитки, як звичайно в тепе рішних барах. Все по як найбільш уміркованій ціні.

Приїжджаючи до міста — загостіть!
Властитель
John Darichuk
LAMONT, ALTA.

МАЮ НА ПРОДАЖ!

РЕҐІСТРОВАНІ КОРОВИ І ТЕЛЯТА "ШОРТ-ГОРНС", А ТАКОЖ МОЛОДІ ОҐЕРИ "КЛАЙН".

F. C. SMITH
LAMONT, ALBERTA.

Religious, Moral, [illegible]

Канадиець

SCIENTIFIC, AGRICULTURAL. NON-POLITICAL, CANADIAN.

РІК IX. Ч. 33. EDMONTON, 10. OF SEPTEMBER 1919. VOL IX. No. 33

АВСТРІЯ ПІДПИСУЄ МИР.

УКРАЇНЦІ КУПИЛИ БУРСУ В ЕДМОНТОНІ.

—=oXo=—

Убійника Лярсона зловлено.

—=oXo=—

ТЕЛЭГРАМА З ПАРИЖА.

Як читачам вже відомо на Все-українськім Протестуючім Вічу, дня 27. липня в Едмонтоні, Альта., зібрано 328.87 дол. По оплаченю телэграм і иньших видатків, надвижку в сумі 213.00 дол. вислано на руки д. Савченка, в Парижи, як підмогу на ціль укр. преси.

На днях бувший секр. Віча п. Кібзей получив телэграму слідуючого змісту:

Париж, 2. вер. 1919.
А. Т. Кібзей,
10875 — 98-ма улиця
Едмонтон Альта.
Комітет дякуэ за 1.534 франків. — Савченко.

АВСТРІЯ ПРИЙМЕ УГОДУ МИРА.

З Відня донесено до мирової конференції, що Австрія рішаэсь приймити уложені для неї услівя мира. Канцлэр Реннер вертаэ сейчас до Парижа значить, що уґода буде підписана в умовлений день, себто в середу 10. вересня.

КАЖУТЬ ЩО НЕ БОГАТО.

Пруский міністер перевів докладне слідство і дав справозданэ, що екс кайзер втікаючи з Німеччини не взяв з собою богато готівки, бо лиш 650,000 марок.

ЖЕЛІЗНИЧИЙ СТРАЙК В АВСТРІЇ.

В цілій Австрії викликано загальний желізничий страйк. До страйку виступили навіть робітники, що працюють по офісах міністра желізниць. Були змаганя, щоби до страйку втягнути також почту, однак почта покищо не робить. Страйкарі мали оперувати лиш тими потягами, що доставляють Віденеві поживи. Однак о-нодї навіть і сего не зроблено.

В АНГЛІЇ НЕ ПОТРІБНО МОЩІВ СЬВЯТИХ.

Австралійський інжинэр видобув з під підлоги в церкві в Эрусалимі кости св. Георгія, патрона Англії. З того і вирина була пропозиція, щоби сі кости забрати до Лондону і примістити під катедрою Вестмінстер. Однак настоятель дав відповідь, що в катедрі нема більше місця як ще на шістьох достойників, та і тих треба буде налити, отже нема ніякої користи брати туди кости Георгія, тимбільше що і сї треба би налити.

АЛЯРМ В АНГЛІЇ.

З причини майнерських страйків в Англії являэсь така недостача вугля, що вкоротці може прийти до того, що Анґлія не зможе доставити собі поживи з других країв.

КАНАДА.

ГОРОЖАНСЬКА АРМІЯ В КАНАДІ.

Посол Моват поставив тепер в Оттаві внесок, щоби правительство завело в Канаді армію горожан охотників для краэвої оборони. Кождий горожанин, головно молодші мущини, мають обовязок боронити свою демократичну державу. Такі мали би вписуватись на курси вправ, які малиб тревати в догідних хвилях. Така армія мала би бути зовсім безплатною, за те кождого часу готова стануги в обороні своэї країни.

НАГОДА НА ГРОШІ.

Теперішний провідник лібер. опозиції в Оттава маэ нагоду зробити 19. тисяч долярів доходу за рік. Такий провідник дістаэ за сесію 7. тисяч дол. крім дві і пів тисячі другої платнї. А позаяк сей рік маэ дві сесії, то Макензи маэ нагоду на новних 19. тисяч долярів. Всїх прочих послів платить держава річно.

ЖЕЛІЗНА КАТАСТРОФА.

Торонто. — Недалеко Торлейк виколїів ся вчера головний пасажерський потяг, в наслідок чого потовклись около двайцять осіб головно жінок і дітий. Одна з середних кар вискочила з треки. Потяг ішов ще яких дві милі, а там їдальни і вагони до спаня перевернулись до рова. Мущини і обслуга колійова взялась сейчас ратувати перепуджених, потовчених та покалічених пасажерів. В вагонах до спаня треба було прорубувати підлогу, щоб видістати з середини людий. Лиш одну особу треба було сейчас відставити до шпиталю прочі годні були ще тої самої ночи дати знати своїм приятелям про пригоду. Майже всї люди були з західної Канади.

УБИЙНИК НІКСОНА ЗЛОВЛЕНИЙ.

Сейчас по простріленю Едмонтонського полісмена упало сильне підозрінэ на недавно випущеного з криміналу Лярсона. Та сей і пропав зараз по убийстві. Дедективи перешукали всї готелі і бордінгавзи і довідались, що з Лярсоном мешкав ще якийсь Швед і що той [illegible] до Колепур. Оден з дедективів поїхав в ті сторони літаком, иньші автомобілями, а иньші желізницею, а поліція по місточках попри желізниці [illegible] пильно перешукувати свої околиці, бо всі вірили, що Лярсон попав ся за своїм товаришем. І дійсно детектив Кембел напопав эго коло Кадомін і арештував Лярсона. Треба було віставити эго до стації, а відтак до Едмонтону. Двох іх детективів посадили Лярсона на ґазоліновий спідер і пустились в дорогу. Лярсона не кували, бо після права не можна спідером везти скованого арештанта. З сего він і скористав. Добачивши гарно висипаний насип, Лярсон кинув ся в бік і полетів [illegible] головою в долину, а відтак в ліс. Нім детективи спинили мотор, то опинились вже [illegible] дальше. Вони вернулись і почали погоню на цілу ніч, а коли другої днини слота змочила їх доволі, вони помучені зайшли до шеку секційного формена. А щастэ хотіло що і Лярсон думав в сїм шеку відпочати. На втіху детективів він ввійшов до шеку, де і арештовано эго, а відтам і припроваджено до Едмонтону. Сего понеділка поставлено эго перед корт де обвинувачено эго о морд полісмена Ніксона, о подвійний рабунок в ресторації Хінця, рабунок на улици і намір морду на детектива Едварда. Переслуханэ Лярсона відбудесь на 16 вересня.

З БОРОТЬБИ О ПРОСЬВІТУ.

Українці купили бурсу в Едмонтоні.

До нашої житэвої історії за морем треба вписати нову подію з поля борби о просьвіту. Альбертійські Українці мають сим разом надзвичайну нагоду придбати на свою власність реальність яка під кождим зглядом відповідаэ потребам бурси в Едмонтоні.

Рентованэ будинків в Веґревил і в Едмонтоні шкодить нам самим. Се гріш страчений. Навіть і за гроші не годен дістати нічо відповідного, бож і готель будуэсь відповідно до своэї цїли.

Реальність, котрої фотоґрафію містимо на 8-ій стороні на лежала до між-релігійного, але протестантського товариства. Збудований сей будинок був умисне для інституту подібного до наших бурс. До будинку належать три лоті, а там і перква, яка належить до подібного, але иньшого товариства.

Ціну ту реальність з обома будинками і [illegible] в середині куплено за 1[illegible] дол. Наші бизнесмени кажуть [illegible], що самі лоти вартують сі гроші. І справді зваживши прямо казочно-низьку ціну, а попри те всю умебльовку, навіть пяно, касу на гроші, в кождій кімнаті церата, карпети, ліжко застелене в комплеті, дресер, столик, навіть образи, а дальше чисто та, а при будинку стріткара просто до университету, школи навколо, до почти всего три блоки, словом — знаменитий [illegible] і золота нагода. Не купити сего для бурси і за таку ціну, бувби справдішний непростимий гріх проти народньої справи!

І здаэсь ще не було доси Українця, що оглянув сей маэток, щоб не вийшов звідтам з кріпким постановленэм дати на таке гнїздочко народньої праці таку жертву, якої ще не дав на ніяку иньшу укр. справу.

І справді при добрій воли і охотї альбертийські Українці можуть виплатити сї проперти в протягу двох років і то зовсім не трудно. Лиш доброго зарядy і трохи щирости до праці і самопосьвяти для себе самих і своїх дітий!

ВИХОДИТЬ В СЕРЕДУ КОЖДОГО ТИЖНЯ.

„THE CANADIAN"

10336--96 ST. EDMONTON, ALTA.

ПЕРЕДПЛАТА: В Едмонтоні на рік 1.25.
В Канаді на рік — — 1.00.
В Стейтах на рік — — 1.25.

ГРОШІ можна посилати в реґістрованім листі, або через експрес, або на Моней Ордер, т. э. карточку, котру дає почтар, або експрес-агент, треба в листі нам післати, бо без тої карточки не дістанемо гроший.

КОРОТКА ІСТОРІЯ КАНАДИ.

(2. Продовженэ.)

Акадію (нинішна Нова Скотія) рядили Англійці і чекали відповідної хвилї, щоби свої посілости побільшити. Не треба було довго чекати. Розпочала ся війна в Европі, а эї відгомон дав ся чути в Канаді. Твердиня французька Люісбурґ впала в руки Англійців. Вправді Французам вдало ся побідити Англійців, а в слідуючім договорі відзискати твердиню, але розграниченя посілостий французьких від англійських не довершено і не полагоджено, хто має бути властителем Нової Землї. То порішенэ мала принести нова війна. Спір о границю між Французами і Англійцями почав ся в околици ріки Огіо і дав початок новій війні, яка закінчила ся упадком рядів Франції в Канаді угодою в Парижи в р. 1763. Здобутя Канади довершив Англієць Вольф, який там й житэ своэ стратив. Впала твердиня Люісбурґ, Квебек, а в р. 1760 здав ся ґенералови Моррейови Монтреал та з ним послідний ґовернор французький. Героїчні змаганя Шамплейна, Фронтенака, та Ля Салля на всегда упали; Франция зрікла ся всїх претенсий до Канади, а Анґлія стала ся одною з першорядних сил та властителькою найбільшого числа заморських кольоній.

ДРУГИЙ ПЕРІОД ІСТОРИЇ КАНАДИ.

Канада під владою Англії.

Коли В. Британія заволоділа Канадою, то з початку краэм управляла власть військова. Французи і Індияни були таким вислідом справи незадоволені. Французи не розуміли англійської бесїди, яка зараз стала в Канаді урядовою і не могли погодити ся з правами, які забороняли горожанам віри католицької справувати уряди публичні. Цїла країна яко судиїв і урядників мала родовитих Англійців, які не всегда справедливо відносили ся до французького населеня. Се викликало розяренэ. Британський ґовернмент зрозумів вагу хвилї та видав в р. 1774 акт Квебецький.

Головні точки сего акту:

1. В Канаді обовязує цивільне право французьке, а кримінальне право Британське.
2. Католики могли бути урядниками, а Церкві католицькій заручено цілковиту свободу.
3. Заряджувати краэм мав ґовернор з прибічною Радою.

Той Акт задоволив вповні Французів і то так, що в часі війни Стейтів з Англією о свободу, Французи зістали вірними Вел. Британії і бороли ся проти Стейтів. Але мимо того Англія програла війну, а Стейти вибороли собі независимість, яку узнала і Англія в роції 1783 угодою в Верзали.

Мешканці Стейтів, що позістали на дальше лояльними Вел. Британії в числї 10.000 виемігрували до Англії та до Канади. Британський парлямент визначив великі суми на підмоги роздав для них фарми та помагав побудувати доми.

Однак вони не злюбили постанов Акту Квебецького і посипали ся петициї до Британського ґовернменту, щоби змінити сей акт, а Французи просили, щоби задержати надальше. Щоби не довести до більших непорозумінь правительство англійське видало в роції 1791 Акт Конституцийний. На его підставі Канаду поділено на горішну (аппер) з населенэм англійським і Долїшну (ловер) з населенэм французьким. На чолї кождої провінциї стояв заступник королївський — ґовернор і парлямент, що складав ся з членів вибраних народом на 4 роки і з членів назначених ґовернером до кінця їх житя. Тепер нарід дістав свій голос в постановлюваню законів і накладаню податків. Сей акт права Церкви католицької в нїчім не нарушив, але їх затвердив. Перший Парлямент в Долїшній Канаді заселеній Французами, отворено 1792 р. Урядовим язиком на засїданях парляменту був язик французький і англійський.

Для Канади почала ся доба розцьвіту. Корчі поволи зникали. На фармах почали показувати ся вигіднійші доми. Комунікація поліпшила ся через сипанэ доріг. Церкви і школи стали розсадниками науки та правдивого поступу.

Однак не довго тревав сей спокій і розцьвіт. Прийшов 1812 р., час воэн наполэонських в Европі, яких певна часть віддограла ся на землях Канади. Англія перелапала богато кораблів з ладунками Сполучених Держав, у відповідь на що Спол. Держави видали війну Англії і сейчас пішли походом на Канаду. Канада на се була неприготовлена. З появленэм великої небезпеки всї партиї в Канаді покинули свої порахунки, оголошено мобілїзацію і приступлено до спільної оборони краю.

Три великі армії американські вирушили трома дорогами до Канади. Хотяй Канада слабо була приготовлена, а Англія заанґажована в Европі не могла прислати помочи, то мимо того Американцям щастя не дописало. Війна тревала 2 роки. Обі сторони бороли ся завзято, здобували міста то тратили, але остаточна побіда була по стороні Канади. Мир в Ґент в р. 1814. покінчив сю війну так, що анї стопи землї Канадийської не дістало ся ворогови.

Ся війна нанесла богато нещастя, але й научила много добра. — Много майна пропало, змарнувало ся богато людського житя, так, що не було кому землї управляти. Але ті рани з часом загоїли ся.

В тій війні перший раз цїле населенэ виступило, як одно цїльна маса проти спільного ворога, в тій війні повстав і скріпив ся патріотизм канадийський.

По війні почали напливати поселенці з Англії в більшій скількости. Урожайна земля і трудолюбивість поселенців давали запоруку красшої долї новому краэви. Основано більше церков, шкіл висших і низших, повстали банки, а промисл і торговля почала зростати.

Населенэ, особливо англійського походженя не було задоволене з дотеперішної форми ряду, котрий поповняв богато надужитя, а не задоволяв бажань населеня. Тому деякі почали домагати ся зміни на лїпше і в тій справі віднесли ся до Уряду кольоніяльного в Льондонї, щоби канадийський ґовернмент за свою діяльність був відвічальний перед народним парляментом. Сего бояв ся ґовернмент Британський, а то для того, щоби Канада не проголосила самостійности і не відорвала ся від Великої Британії.

Проповідники реформи почали скликувати мітінґи за зміною форми ґовернменту, але їх акция на разї не принесла великого хісна, бо они самі за се накладали головами своїми, або поносили кари. Ґовернмент британський вправді обіцяв зміну на лїпше, але свого слова не дотримав. Меккензі і Папіно прихильники реформи почали придумувати над острійшими способами і лагодили ся до революциї. Рух сей обняв горішну Канаду і Долїшну, з тою ріжницею, що в Долїшній Канаді з населенэм французьким і англійським не було одного духа, бо Англійці все підозрівали Французів, що вони змагають до основаня французької републики в Канаді. Але коли ґовернмент без згоди парляменту зістав уповажнений виняти з каси провінціональної около 500.000 на пенсиї урядникам, населенэ розярило ся в нечуваний спосіб. В р. 1837 піднесено революцію в Монтреали, Ст. Дені, Ст. Чарлэс; перше жарево революциї здушено; в роції 1838 знов оживило ся і знов безуспішно. В наслідок революциї ґовернмент засуспендовано, а утворено Спеціяльний Заряд провінциї.

Злий примір Долїшної Канади відбив ся відгомоном у Ґорішній Канаді. Реформатори користаючи з неприсутности війск в Торонто, почали лагодити ся до облоги міста. Бунтівники зістали однак побиті, а їх провідник утїк до Стейтів, де зорґанізував Американців і пішов знов освободжувати Канаду, але знов нелїпняв свого.

Вісти о частих бунтах дійшло до Льондону, звідки Центральне правительство вислало Льорда Дургама вглянути, як і що треба змінити. Він по розгляненю справи поставив слїдуючі жаданя:

1. Зреформувати ґовернмент відвічальний.
2. Злука двох частий Канади в одну.
3. Впроваджене поділу на муніципали з правом власного заряду.
4. Побудованэ желїзниці.

Британський ґовернмент взяв сї жаданя під розвагу і 1840 р. видав Акт Злуки, яким впроваджено деякі зміни в заряді краэм в користь народу.

(Дальше буде.)

ДОРОГА ДО ПРАВДИ.

(9. Продовженэ.)

2. Мойс. 20:3,4. Нехай не буде в тебе богів иньших перед моїм лицем. Не робити меш собі ваяного кумира чи подобини того, що на небесах у горі, і того, що на землї внизу, і того, що в водах і попід землею.

3. Мойс. 26:1. Не будете робити собі балванів, нї вирізувати образів, нї ставити стовпів, і каменів з образами не ставляти мете в землї вашій, щоб перед ними бити поклони Я Господь, Бог ваш.

Псальм 97:7. Осоромлять ся всї, що перед ідолами кланяють ся, славлять ся нікчемностями.

Рим. 1:22,23. Ставлячи себе мудрими, потуманіли і обернули славу нетлїнного Бога на подобину образа тлїнного чоловіка, і птиць і четвероногих і гаду.

Ів. 4:24. Дух Бог, і хто покланяэть ся Йому, духом і правдою мусить покланятись.

Мат. 4:10. Господу Богу твоэму кланяти меш ся, і Йому одному служити меш.

Одк. 22:9. Богу поклони ся.

99) Що то суть мощі сьвятих?

Мощі сьвятих суть то останки по особах сьвятих, як примiром їх кости, попіл, одїж, зуби, кров, волосэ знаряди домові і т. д. Декотрі з тих річий прославились чудами, котрі через них мали дїяти ся.

100) По котрих то сьвятих лишились найбільше мощий?

В католицкій церкві показують мощі або останки по Ісусї, Марії, апостолах давних учителях церкви, мучениках перших віків христіяньства і иньших особах, котрі через папу проголошені зістали сьвятими.

101) Що в тій справі можна сказати?

Найбільша часть мощий э неправдива. Голову Івана Хрестителя показують в кількох церквах рівночасно; одїж Ісуса Христа показують в трех місцевостях; гвоздів з хреста Христового находить ся цїлий склад, кусниками дерева з хреста Христового можнаби наповнити кількапайцять возів. Однак хотяйби ті мощі і були правдиві, то эще з того не випливаэ, що через них мають дїятись чуда, ані їм неналежить ся така почесть, яку їм приказує віддавати католицька церков.

Однак, позаяк через них плили не малі гроші до кишень духовеньства, длятого згадувано про них, говорено байки про їх чудотворну силу і відправлювано паломництва і процесиї до тих місць, де они находились.

102. Що дасть ся сказати о процесиях і паломництвах католицької церкви?

Прогульки такі до місць ніби-то чудотворних не годять ся з духом Эвангелия і роблять, як се учить досьвід, дуже часто некорисний вплив на моральність і робучість народу. Прославлюванэ Бога не ограничаэсь на деякі лиш місця, противно Бога можна хвалити і в церкві і на поли, і разом з иньшими і на самоті. А що оповідають о чудах, котрі через кости і иньші мощі сьвятих эще і тепер мають дїятись, то нехай кождий сам над тим подумаэ.

Ів. 4:21,23. Рече їй Ісус: Жінко вір мені, що прийде час, коли нї на горі сїй, ані в Эрусалимі покланяти метесь ви Отцеві. Та прийде час, і вже эсть, що правдиві поклонники поклонять ся Отцеві духом і правдою;

Мат. 6:6. Тиж коли молиш ся, увійди в хатину твою та, зачинивши двері, помолись Отцю твоэму потай; а Отець твій, що бачить потайне, віддасть тобі прилюдно.

Тит. 1:14. Не вважаючи на жидівські байки, нї на заповіді людей, що одвертають ся од правди.

VII. О ЧОЛОВІЦІ.

103. Що учить сьвяте письмо о повстаню гріха?

Письмо сьвяте учить, що перші люди сотворені були через Бога добрими, то значить, що були спосібні виконувати волю Божу.

Однак раз не послухавши волї Божої попали в гріх, а гріх спровадив з собою і смерть, як заплату за гріх. Причиною непослуху Богови стала ся на вні покуса, а на внутр жадоба слави, самолюбство або гордість і похоти тїлесні. І. Мойс. 3: 1-7.

104. Чим э гріх після письма сьвятого?

Гріх э супротивленэм ся Богу сьвятому і сьвятій волї його. Коли чоловік не слухаючи Духа Божого, не робить того, що пізнав як волю Божу, але слухаючи похотий тїла свого сьвідомо робить те, що волї Божій э противне, тодї маэ гріх.

Рим. 7:19. Бо доброго, що хочу, не роблю, а чого не хочу, лихого, те роблю.

Рим. 7:22,23. Бо я кохаюсь у законї Божому по нутряному чоловікові, бачу-ж инший закон у членах моїх, що воюэ проти закону ума мого і підневолюэ мене законові гріха, що в членах моїх.

І. Кор. 9:27. А морю тїло моэ і підневолюю, щоб, иньшим проповідуючи, самому иноді не бути нікчемним.

І. Ів. 2:15,16. Не любітеж сьвіта, анї того, що в сьвіті. Коли хто любить сьвіт, нема любови Отцївської у ньому; все бо що в сьвіті, — хотїннэ тїла і хотїннэ очий, і гордощі сьвітові, - не з Отця а зо сьвіта.

105. Що учить сьвяте письмо о переходженю гріха з поколїня на поколїнэ?

Письмо сьвяте учить, що гріх, як через пристрасть повстав, так рівнож з сею пристрастию переходить з поколїня на поколїнэ. Той одідичений гріх, називаэмо гріхом первородним. Наслідки сего гріха суть подвійно лихі; приносить він з собою по перше пристрасти тїлесні, котрі суть матерню кождого осібного гріха чоловіка, а по друге проклятэ, котре по причині гріха перших родичів висить над цїлим людським родом.

Ів. 3:6. Роджене від тїла — тїло, а роджене від Духа дух.

Рим. 7:18. Знаю бо, що не живе в менї (се эсть в тїлї моїм), добре; бо хотїннэ э в мене зробити-ж що добре, не знаходжу (способу)

Пс. 51:5. Ось бо я беззаконню родив ся, і в грісї почала мене мати моя.

Йов. 14:4. Хто з нечистого може чистим родитись? Анї один.

Рим. 3:23. Нема бо ріжниці: всї бо згрішили, і лишені слави Божої.

Рим. 5:12. Як через одного чоловіка гріх у сьвіт увійшов а через гріх смерть, так і смерть, у всїх людий увійшла (через того) в кому всї згрішили.

106. Які погляди витворились в церкві христіяньскій що до стану новонароджених дітей?

Пелягий учив, що гріха первородного нема, що чоловік від уродженя э цїлком таким, яким був Адам перед паденэм у гріх, що чоловікови анї гріх, анї чеснота, анї наклін до тих не э вроджений; противно кождий чоловік маэ свобідну волю іти дорогою гріха або чесноти. Хто грішить, не робить того по причині вродженого наклону до гріха, але по причині своэї свобідної волї.

Против него виступив Августин, епископ в місті Гіппо в Африці, навчаючи, що натура чоловіка і воля эго стоять по причині паденя перших родичів цїлком під властию похотий тїлесних і сама з себе не э вона здатна до правдивої чесноти. Не може вона анї піднести ся сама з себе, лишень за помочию ласки Божої в Ісусї Христї. Щобудь проте робить чоловік відроджений, не робить того, як чоловік сам з себе, лишень робить се благодать Божа через него і в нїм.

Наука Пелягия, хотяй эї осуджено на кількох синодах, однак мимо того вкралась она в формі трохи лагіднійшій, на половину в пелягіяньскім виді до науки католицької церкви і була причиною неодного надужитя. Лютер і реформатори, опираючись на науці апостола Павла, приняли науку Августина, після котрої натура чоловіка э від уродженя зіпсута і нездібна сама з себе до доброго, поки не відродить ся ласкою Божою в Христї Ісусї і не стане ся новим эством Божим.

2. Кор. 3:5. Бо ми не в силї самі від себе що думати, як із себе; а сила наша від Бога.

Фил. 2:13. Бог бо се робить у вас, щоб і хотїти (вам) робити по (Його) вподобі.

107. Чого вимагаэ христіяньска віра від чоловіка бажаючого доступити спасеня?

Вимагаэ відродженя і відновленя себе в Дусї Сьвятім.

Ів. 3:3. Істино, істино глаголю тобі: Коли хто не народить ся звиш, не може видїти царства Божого.

(Дальше буде.)

ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ "КАНАДИЭЦЬ" З ХАТИ ДО ХАТИ І З РУК ДО РУК.

H. S. COULTER M.A., L.L.B.
АДВОКАТ, ПУБЛИЧНИЙ НОТАР І КОМІШИОНЕР.
Leduc, Alberta. (Блок Клайна.)
Говоримо по німецки, українськи і польски.
ПОЛАГОДЖУЭМО ВСЯКІ СПРАВИ.

Іван Франко.

МІСІЯ.

(5. Продовженэ.)

Хата старости нічим не відріжнювала ся від иньших сільських хат тої сторони; та сама чорна соломяна стріха без комина, ті самі низькі не обліплені стіни з маленькими підсліпуватими віконцями, та сама обширна обора з великою купою гною на середині і з вигоном повним бездонного болота. З вікон лив ся кровавий блеск від розпаленого в печи огню і миготів в широкій калюжі, що була перед вікнами. Не без труду дібрав ся патер на сухий, плитами виложений рундук перед порогом старостової хати, вітворив сінешні двері і мацаючи руками в пітьмі, налапав клямку хатних дверей. Та й клямка-ж то була не аби яка: гладкий деревляний кілок з прикріпленим до нього деревляним зазубцем; хотячи вітворити двері, треба було сильно пхнути тим кілком від себе, в тій самій хвилі покрутити його з правої до лівої руки і тоді аж тягти до себе скрипучі двері. Не знаючи сього, патер довгу хвилю термосив дверима стоячи в темних сінех повних диму, і не міг відчинити дверей, поки хтось з хати, чуючи, що якась жива душа добиваэ ся до дверей, не відчинив їх і не впустив патера до хати. Та й тут не обійшлось для нього без притичини. Двері були низькі, а очи його від диму повні сліз. Побачивши в кінці сьвітло і не розбираючи більше нічого, він пустив ся йти і що сили гримнув ся чолом о деревляний одвірок.

— "О до сто дяблув!" — скрикнув патер, хапаючи ся рукою за чоло і входячи з тим побожним привитанэм до хати, де всіх очи в німім ожиданції і навіть трівозі звернули ся на незнаномого пана, що в таку пізну пору і з таким незвичайним привітом входив у хату. А патер добру хвилю стояв коло порога, осмотрюючи рукою набіглу на чолі гулю то знов обтираючи сльози з очей. В кінці побачивши, що всі очи не перестають пильно дивити ся на нього, він зняв капелюх і ступаючи крок наперед сказав:

— "Нэх бендзэ похвальони Эзус Христус!"

— "На вэкі вэкув амен!" — відказав староста, котрий сидів на лаві конець стола підперши ліктем голову і ані не рушив ся з місця при вході незнайомого пана. Не чекаючи запросин, патер сів на лаві насупротив печі і почав розглядати ся по хаті.

— Чи тут я у старости сього села? — спитав в кінці, звертаючись до господаря.

— Тут, — відповів староста, не рушаючись з місця і не перестаючи пильно придивляти ся незвичайному гостеви.

Діставши сю відповідь, гість замовк і почав знов розглядати ся по хаті, очевидно не знаючи, що дальше сказати.

— А чого пану від мене потрібно? — запитав староста.

— Мені від вас, добрий чоловіче, нічого не потрібно, — заговорив медовими словами патер, — я прийшов тілько для вашої потреби.

— Для моэї потреби? — здивував ся староста. — Я вас не знаю, то щож я можу від вас потребувати?

— Ну, так, — відказав патер, — але я не про вашу власну потребу говорю, а про загальну, про потребу цілої вашої громади, многих тутешніх громад.

Староста витріщив на нього очи, і мовчав добру хвилю, а в кінці не находячи нічого ліпшого сказати, запитав патра грізним урядовим тоном:

— А як ви називаэтесь?

— Шимон Цюра, сказав патер, в пору пригадавши собі своэ колишне імя і прізвище, на котре виставлений був його пашпорт.

— А маэте пашпорт? — питала дальше сердита власть.

Не відповідаючи нічого, патер видобув з кишені невеличку книжочку і подав її старості. Той оглянув эї уважно, подержав одну картку против сьвітла, похитав головою і не випускаючи пашпорта з рук, допитував дальше:

— А відки ви?

— Там прецінь написано, — відмовив патер.

— То все одно, що написано, я вас питаю, — відповів староста. Бідний чоловік не вмів читати.

— З Козэй волі.

— А який ваш уряд?

— Мій уряд? Я не маю жадного уряду.

— Ну, то яким ремеслом займаэтесь?

— Жадним ремеслом не займаюсь.

— Ну, то щож ви таке? — питав староста, котрому зачинала чим раз більше не подобатись фізиономія його гостя.

— Адже-ж в моїм пашпорті стоїть написано, що я торговельний комісант.

— Торговельний комісар? Се що за такий комісар? Я про такого комісаря ніколи не чував.

— Не комісар, але комісант, — відповів з ангельською терпеливістю патер. — Я розношу по сьвіті товари.

— А, так, товари розносите! А які товари?

— Дорогі товари. Цінні товари. Найкрасші над усе в сьвіті, — захвалював дивний комісант, і захвалював так горячо, що аж збудив недовірливість у старости.

— Гм, і чого-ж ви з такими дорогими товарами по селах їздите? У нас народ бідний, ні за що навіть хліба купити, не то ваших дорогих товарів.

— О, не бійте ся про те, — скрикнув патер. — Мої товари хоч найдорозші над усе в сьвіті, але рівно доступні для бідного, як і гоненого ще доступнійші, ніж для богатого і спаношилого.

Староста стояв витріщивши очи. Йому починало в голові мішати ся від тої бесіди, котра йому видалась цілковитою загадкою.

— Гм, — заговорив він по хвилі, — Бог його знаэ, що се за товар такий. А ну покажіть, коли ласка ваша! Але-ж бо я й коробки у вас ніякої не бачу.

— Мій товар в коробках не носить ся. А показати вам його я можу тілько в чотири очи.

Підозрінэ старости що хвилі змагало ся. Що за притичина така? Чи се припадково не злодій який, котрих багато по селах волочить ся? І не довго думаючи він підійшов до одного свого хлопця і шепнув йому до уха, щоб побіг закликати присяжного і ще декого з села, а потім сказав до патра:

— В чотири очи? Гм, то хиба аж завтра? Бо нині ніч, на дворі не побачу, а з хати всіх вигонювати не буду.

— Ні, побачите й на дворі, — сказав патер. — Ходіть липень! Ліпше нині, ніж завтра.

— А гій, се щось зовсім не з проста, — подумав собі староста. — Чи він мене зарізати хоче на дворі, чи може там засідка яка?

Виглянув крізь вікно, — темно, тихо, спокійно, нема під вікнами лежать, — ні мабуть, беспечно. Глянув на патра: невеличкий, сухий, слабосильний, а сам він против нього велитень і силач.

— Ну, про мене, то ходім!

Вийшли на двір, але патер потягнув старосту дальше, по під вікна, вузеньким сухим місцем аж за угло хати, і не випускаючи його руки з своэї, почав шептати швидко, озираючись і розслухуючи:

— Я не сьмів у вашій хаті при всіх говорити, щоб вам часом не наробити клопоту, але тут вам признаю ся. Я католицкий кьсондз, присланий до вас просто з Риму. Я бачив ся з великими, що їздили до сьвятого отця, бачив ся з Франковским, і він мені казав удати ся до вас.

— Дурний його пин хрестив, коли так! — буркнув понуро староста.

— А то чому? А то чому? — скваппо запитав патер.

— А тому, що біда буде і вам і мені.

— Яка біда? Прецінь же про мій приїзд ніхто крім вас досі не знаэ, а ви ченьже не такий, щоб...

— Щоб донести на вас? Ну, про се не бійте ся! Я вже знаю, чим то пахне. Тоді-б нас обох запакували.

— Ну, так чого-ж бояти ся?

— Чого бояти ся? Ну, добре, що ви приїхали скрито, — а що дальше буде? У мене ви навіть почувати нині не можете, бо у нас почали жандармські патролі ходити по селах, ну, і звісно, зараз до старости. А скоро в селі появитесь, то зараз чи жид чи хто небудь другий донесе.

— Але-ж я за пашпортом.

— Те-те-те, будуть вони дивити ся на ваш пашпорт. Тут у нас надзір дуже острий. Подиблють чужого чоловіка, що по селах волочить ся, і арештують, слідять, хто такий, відки, за чим? На се можете числити на певно.

Патрови троха недобре зробило ся, коли почув таку рапию.

(Дальше буде.)

ВИПРАВЛЯЭМО ШКІРИ І РОБИМО УПРЯЖ.

Гарбуэмо всякі шкіри, робимо добру упряж і продаэмо по низшій ціні чим Ітон. Заходіть до нас і переконайтесь.
Робимо всякого рода капестри по $2.00 а подушки продаэмо по 75-цт.
НАШ АДРЕС:—

Sam Milner - MARKET SQUARE
Vegreville, Alberta.

СПРАВА УКРАЇНСЬКОЇ ГАЛИЧИНИ НА МИРОВІЙ КОНФЕРЕНЦІЇ.

В дотеперішних рішенях Мирової Конференції вже ясно зазначили ся наміри Мирової Конференції що до всіх земель Української Народної Републики. Сї наміри: поділити цілу Україну між сусідні держави: Росію, Польщу, Румунію і Чехословакію.

В мировім договорі з Німеччиною знаходить ся постанова, що українські землі бувшої Угорщини мають належати до Чехословакії. Тасама постанова знаходить ся в проэкті мирового договору з німецькою Австріэю.

На основі проэкту мирового договору, врученого німецькій Австрії, ціла Буковина — з виїмком невеликої частини від границї Галичини — маэ належати до Румунії. Таким чином більша часть української Буковини вже віддана Румунії.

Що до української Галичини, Найвисша Рада Мирової Конференції рішила віддати її під окупацію і управу Польщі. Хоч сї рішеня формально тілько тимчасові, одначе в дійсности вони віддають українську Галичину на неозначений час під польске пановань.

Вкінци щодо українських земель, які визволили ся з російської неволі, Мирова Конференція стоїть на тім, що вони мають знов повернути в російську неволю і творити часть відбудованої "эдиної неділимої" Росії. Се видно з ноти Найвисшої Ради до Колчака, де про Україну нема навіть ніякої згадки а також примиром того, що в справі Бесарабії Найвисша Рада запросила на Конференцію румунське правительство і представника російських груп Маклакова, поминаючи представництво Української Народної Републики.

Як член Державного Секретаріяту правительства Західної Области Української Народної Републики і як голова Надзвичайної Делэгації для польско-української справи на Мирову Конференцію в Парижі вважаю своим обовязком представити докладно становище Мирової Конференції в справі Української Галичини.

II.

Як відомо, відчас розпаду Австро-Угорщини українські землі Австро Угорщини (українська Галичина, українська Буковина і Українська часть Угорщини) утворили Західно Українську Народну Републику.

Українська Національна Рада, утворена на зїзді у Львові 19 жовтня 1918 р., зложена з українських послів парляментарних і соймових і з делэгатів українських партий, обняла 1-го падолиста 1918 р. власть.

На основі дальшої організації власть в Західно-Українській Народній Републиці представляла ся так: Законодатну власть виконуэ Українська Національна Рада, доповнена виборами делэгатів з повітів і міст. Суверенну власть виконуэ виділ Української Національної Ради зложений з десяти осіб. Виконуючу власть держить Державний Секретаріят, зложений з державних Секретарів, які управляють окремими міністерськими ресортами.

Зараз в перших днях падолиста 1918 р. Українська Народна Рада ухвалила, що Державний Секретаріят маэ підготовити і перевести злуку всіх українських земель в эдину Українську Народну Републику.

По підготовленю справи Українська Національна Рада на засіданю 3 січня 1919 р. ухвалила одноголосно закон про злуку Західно-Української Народної Републики з Українською Народною Републикою на руїнах Росії в одну державу.

Дня 22 січня 1919 р. проголошено і відсьвятковано акт злуки всіх українських земель в столиці України, в Київі.

Таким чином українські землі бувшої Австро-Угорщини стали частию зэдиненої Української Народної Републики. Аж до вироблення державної конституції для цілої України вони задержали автономію під назвою: Західна область Української Народної Републики.

III.

З самого початку утвореня Західно-Української Народної Републики виступила проти неї війною Польща, хотячи завоювати для себе Східну Галичину.

В сїй війні посередником між Польщею і Україною виступили держави Антанти.

Зараз в початках падолиста 1918 р., коли війна вела ся ще в самім Львові, появив ся у Львові урядовець французького посольства з Яс, п. Віллем, заявляючи, що приїхав познакомити ся з положенэм і був би радий, колиб йому вдало ся помирити обі сторони. П. Віллем приїхав з Яс в товаристві Поляка Сокольніцького і весь час виступав в користь Поляків. Як відомо, у Львові вели ся польско-українські переговори. На однім засіданю був присутний також п. Віллем. Він тут так ярко виступив в обороні польских інтересів, що я, як голова української делэгації, мусів йому перервати і звернути увагу, що він говорить не як безсторонний посередник, а як польський агент.

При кінци січня 1919 приїхала до Львова комісія держав Антанти під проводом французького генерала Бартелемі, зложена з представників Франції, Англії, Америки, Італії. Ся комісія перебувала довший час у Львові, беручи участь у бенкетах, видаваних для неї польскими властями, та виголошуючи тоасти в честь Польщі. Польска преса писала, що ся комісія маэ за ціль довести до польско-українського перемиря. Та дивним дивом комісія приготовляла ся до сеї своэї задачі тілько у Львові і тілько в польских кругах. Ані з українськими кругами у Львові не навязала вона ніяких зносин, ані не вибрала ся на українську державну територію, щоб познакомити ся з українською справою.

Коло 20 лютого комісія Бартелемі зажадала від української начальної команди завішеня оружа заявляючи, що хоче повести переговори про польско-українське перемирэ, але не буде вести переговорів, коли не буде завішеня оружа. При сім комісія заявила, що коли українська начальна команда не згодить ся на завішенэ оружа, то се буде значити, що українське правительство відкидаэ посередництво держав Антанти.

Українська начальна команда, порозумівши ся з Державним Секретаріятом, згодила ся на завішенэ оружа, яке почало ся 25 лютого рано.

Того самого дня вечером приїхала до Львова делэгація Державного Секретаріяту, щоби вести переговори про польсько-українське перемирэ.

День 26 лютого зійшов на конференції української делэгації, з комісіэю Антанти; комісія інформувала ся про українську справу.

Після сього комісія зажадала, щоб відбуло ся спільне засіданэ української і польської делэгації заявляючи що э бажанэ в комісії, щоб обі сторони самі погодили ся. Коли-ж до згоди не прийде, тоді комісія сама предложить обом сторонам договір перемиря.

Конференція з Поляками, яка була 26 лютого, вечером, не довела до нічого.

Дня 27 лютого комісія Бартелемі вибрала ся на українську державну територію до Ходорова, щоб побачити ся з головою Директорії, Петлюрою, який тоді приїхав був до української начальної команди в Ходорові.

Дня 28 лютого комісія предложила обом сторонам свій проэкт перемиря. На основі сього проэкту демаркаційна лінія між обома воюючими сторонами повинна була йти на схід від Дрогобича. Се значило, що Українці повинні були оставити в польских руках не тілько ту часть української Галичини разом зі Львовом, яку були вже заняли польскі війска, але також відступити Полякам значні простори разом з нафтовими богатствами в околиці Дрогобича, які українська армія держала міцно в своїх руках.

Очевидно, що такого перемиря Українці не могли приняти. Війна почала вести ся далі. Державний Секретаріят в радіотелэграмі до Найвисшої Ради Мирової Конференції представив стороннице поведенэ комісії Антанти, домагаючи ся справедливого рішеня справи.

(Дальше буде.)

ПОВІДОМЛЕНЄ

НОВИЙ МЛИН ДО МЕЛЕНЯ МУКИ НА

Чіпман, Алберта.

БУДЕ ГОТОВИЙ І В РУСІ НА 1-ГО ВЕРЕСНЯ СЕЙ МЛИН БУДЕ НАЙНОВІЙШОЇ СИСТЕМИ, ЯКИЙ БУДЕ В СИЛІ МОЛОТИ ДЕННО 150 БОЧОК МУКИ І 50 ТОНІВ ВСЯКОГО МЕЛЕНЯ ДЛЯ ХУДОБИ.

Компанія буде всилі загварантувати повне вдоволенэ у всяких меленях, дертях і вимінах.

The Chipman Milling & Grinding Ltd.
CHIPMAN, ALBERTA.

ДОПИСЬ.

ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ НА ЛЕДУК, АЛЬТА.

Як рабівнича заборчість Поляків в Галичині огорнула холодним сумом кождого здаэсь Українця в Канаді, так і справа протесту найшла доволі енерґії і посьвяти так одиниць як і богато наших кольоній. Між одиницями охочими помочи рідному краэви дорогою протесту проти наїзду Поляків бачимо д. Михайлишиного, управителя спілкового кравецького заведеня в Едмонтоні. Сей син України уважав своїм обовязком піднести імя кольонії Ледук, з котрою він споріднений особисто і переговоривши справу з виднійшими одиницями тоїж кольонії, зарядив віче на день 24-го серпня.

І дав Бог чудову недільну днину. В невеличкій церкві яких 9 миль на північ від місточка Ледук відправлено богослужене, а лиш через дорогу э громадський будинок-читальня, де відбулось віче. Около пів години по богослуженю ждав ще нарід на гостий з Едмонтону. Всі знали що д. Михайлишин обіцяв ся своїм автомобілем послужити народній справі і привезти речників віча. Запрошені на віче були д. І. М Глова і студент прав д. Басараб. Послідний з якоїсь причини не зміг приїхати.

За хвилину читальняний будинок заповнивсь по береги Треба було просити мущин, щоби по змозі примістили бодай старших жінок по кріслах.

Звичайним порядком д. Михайлишин попросив публику, щоб вибрали вічеву президію. І покликано д. К. Середа предсідателем. І. Бури секретарем.

Перший бесідник д. Михайлишин нагадав людям про наше житэ в Галичині та польскі відносини до Українців. І большевизм не дасть нам кращої долі Угоду перемиря зломили Поляки, они зрадили Україну. Український нарід здаэсь ще ніколи не поніс так великих жертв як тепер при наїзді Польщі. Наш нарід в Канаді шле протести і Українці з Ледук винні стати до ряду з протестом від себе.

По сій щирій, енерґічній вступній промові попросив предсідатель другого бесідника д. Глову. Ся бесіда тревала довше, але люди з напруженэм ловили кожде слово про послідні події в Галичині, про кривди, звірячі вчинки Поляків, словом про все, що сталось з Галичиною. Жаль був замітний на кождім лици. І здавалось нема надії, нема як помочи рідним. Единока річ, се протест. Колиж прочитано новинку в англійскій часописи, що преміэр Лойд Джордж на підставі телэграм Українців з Канади заявив, що ніяк не згодить ся на прилученэ Галичини до Польщі, тоді на гали повіяв зовсім иньший дух. На зазив бесідника почали сини України оден по другім приступати до стола предсідателя і на видатки телэграмів, та на підмогу пресі для укр. справ в Парижи зложились слідуючі датки:

По 10. дол: — І. Манчак, І. Бури, В. Ганас. По 6. дол.: І. Іваниха, М. Козак. По 5. дол.: Ф. Підгірний, А Підгірний, І. Папірник, П. Сич, П. Сікора, М. Степанко, І. Воркун, Ф. Біґус, С. Олекший, А. Шмит. Г. Середа, Д. Карашовський, А. Олекший, І. Сич, І. Середа.

По 4. доль К. Середа. По 3. дол.: Ф. Гайдук, А. Сікора, О. Олекший. По 2. дол.: М. Підгірний, М. Хруник, І. Сікора, І. Шпиляк, С. Середа, Ф. Воркун, О. Синечко, М. Климочко, М. Олекший, М. Крупа. По 1. дол: Г. Щербяк, Ф. Гук, П. Галушка, С. Атанас, В. Пігірний, П. Воркун, І. Воркун, М. Вурган.

Всіх датків зібрано на вічу 158.00 дол.

До сеї збірки деклярувало місцеве Товариство читальняне суму **17.00 дол.**

В пару днів по вічу відбулось весілэ у п. А. Воркуна. Укр. патрійоти з Ледук використали сю забаву на добру ціль і зібрали до вічевої збірки ще повних **40.00 дол.** від слідуючих весільних гостий:

По 5. дол: Д. Попик, Ю. Манчак, А Воркун. По 3. дол. Ф. Ґайдук (на вічу 3. дол.) По 2.50 дол: П. Олекший, Г. Войтас. По 2. дол.: М. Щурко, Ю. Весоловський, І. Попік. По 1. дол: І. Зінґель, О. Федор, П. Малик, Г. П., М. Гук, В. Середа, В. Гайдук, І. Харин, І. Климочко, І. Меліх, В. Муха, І. Хариш, В. Зінґель.

Зібрано отже разом $215.00 і припоручено вічевому комітетови приймити ще касіэром д. А. Підгірного і спільно докінчити справу протесту.

На днях прибули комітетові до Едмонтону і розділили народний гріш як слідуэ:

Оплата телэграмів до президента конференції в Парижи, до Лойд Джорджа - Лондон, до Сенату-Стейти, до преміэра Бордена - Оттава, до посла Микая - Оттава, **разом $71.55**

Дрібні оплати і видатки — — — — — — — — **5.45**

На журнал укр. делэґації в Парижи — — — — **140.00**

Разом — — — — — 217.00

Сих пару слів про віче, імена жертводавців і грошеві датки будуть памятним доказом щирої волі і охоти укр. патрійотів з околиці Ледук до так важної народної справи. Охочо зробили що могли, за се їм-слава!

І. Бури.

—oXo—

НОВИНКИ.

СТРАЙКИ.

В Скрентоні, Па., дано вчера поклик до страйку майнерів в 29. майнах, а се обіймаэ повних 19. тисяч майнерських робітників. 26 тисяч тонів вугля лишить ся під землею за кожду днину страйку.

—o—

В Такома, Ва. вийшли на страйк всі друкарі. Они хочуть більше платні.

ОСЬ ДЕ ПОЖИВА.

Стейтська слідча комісія що перешукуэ склади поживи, вишукала в Нюйорських броварах та голсейлах 45. міліонів, фунтів кави, 500 тисяч дозинів яэць, 5. міліонів фунтів масла, 8. міліонів фунтів цукру, 7. міліонів фунтів муки.

ТАКОЖ ПРОПАГАНДА.

Пять-сот майнерів зорганізувались в Гарлэстон, Ва. і узброэні ідуть по всіх майнах щоби присилувати всіх майнерів вписатись до юнії.

—O—

На жидівськім цвинтарі в Луцку знайшли Поляки богато оружа і амуніції.

ARMSTRONG'S DRUG STORE 10345 - 97-th St. Edmonton, Alta.

Ми маэмо агенцію на цілу провінцію до продажи медицин ТРІНЕРА. Коли эсьте в Едмонтоні зайдіть до нашого друґштору де дістанете Трінера.

—o—

ВСЕГДА НАСТУПАЭ ЯКАСЬ ЗМІНА.

Нема бесіди про се коли у мущин може розпочати ся показувати ся незвичайна сила і осягнути сам свій вершок. Часом у сорокових літах, однак всегда лучаэ ся до сего нагода, з застереженэм, що сей мущина э робітником і що эще інтересуэ ся житэм. Трінера Енджеліка Гіркого Тоніку э препаратом, котрий може бути дуже важним для прояви такої укритої енерґії. Він побуджуэ органи травленя до роботи, скріпляэ нерви, запевнюэ здоровий сон і так, коли Ви пробудите ся рано, Ви чуэте ся спосібним до праці і находите ся у найлучшім успособленю. Складові части Трінера Енджеліка Гіркого Тоніку складають ся виключно з ростин. Ваш аптикар маэ його на складі для Вас. Пробуйте його! Він э дуже цінним підчас виздоровлюваня взагалі а передовсім по атаку горячки або по перестудженях.

JOS. TRINER
1333 — 1343 S. Ashland, Ave
CHICAGO, ILL.

MACDONALD & DAY
АДВОКАТИ, ПУБЛИЧНІ НОТАРІ І КОМІШІОНЕРИ.
107. C. P. R. Bldg. — Edmonton.
Говоримо по українськи і польськи.
ПОЛАГУДЖУЭМО ВСЯКІ СПРАВИ.

ОТВОРЕНО НОВИЙ ТЕАТЕР НА СМОКИ ЛЕЙК, АЛЬТА.

Коли приїзджаэте до міста **Смоки Лейк,** не забудьте зайти до **Театру Смоки Лейк,** где будете могли бачити гарні рівни котрі задоволять Вас.

Театер отворений лише два рази на тиждень то э: Середу і Суботу — і вті самі дни відбувають ся забави з танцями.

Приходіть всі а не пожалуэте.

Властителі
Горобец, Греник і Чаглей.

НАГРОБНІ ПАМЯТНИКИ.

Ми виробляэмо ріжного рода памятники на гроби, по приступній ціні і то так з каміня як і мармору.

На жаданэ висилаэмо цінники.

ALBERTA GRANITE & MARBLE CO.
101 St. & 105 Ave. —— Edmonton, Alberta.

ВСЯЧИНА.

—oOo—

ЩО ЧОЛОВІК ПРОКУРИТЬ ЗА ПЯТЬДЕСЯТЬ ЛІТ.

Нераз можна почути, як жінка перемавляэ ся з чоловіком за куренэ. "Ей, чоловіче, дав-бись вже раз спокій собі з тим куренэм, цьмакаэш, тай цьмакаэш, далі ти міха мало буде."

"Ет, що ти говориш", відзиваэ ся на се добродушно чоловік, ще ніхто міха тютюну не викурив тай я не викурю..." Гадаэ собі що до міха далеко, а тимчасом взявши на рахубу, то хто зна, чи жінка в двічи, тричи не буде мала правду. — А рахунок то так виглядаэ. Возьмім, що лиш два цигара на день піде. Правда, дуже маленько, бо у доброго курця і десять мало. Ну, а хто люльку курить, то ще більше піде. Отже, возьмім два цигара на день. Тих два цигара най важить до 10 грамів, то буде на рік 10x365=3.650 гр., що за яких пядесять літ дасть до штири сотнарі тютюну. Не міх, а міхи, бо знак тому, що корець тютюну не буде важив сотнара.

Наші предки не знали тютюну. Завезли эго з Америки десь коло 1590 р. До нас дістав ся коло 1650 р. — Зразу закавували куреня, а навіть карано смертю. І так люнебурґський маґістрат в Німеччині в 1691 р. наложив за куренэ кару смерти. Король англійський Яков І. казав вельми заслуженого чоловіка Вальтера Ралейа, стратити за те, що спровадив тютюн до Англії. Куренэ називав він огидою смородливою, пристрастю, що веде просто до пекла. Вкінци наложив податок на курців, 2 таляри від фунта. В Москві заборонено куренэ в 1634 я під карою відрубаня носа. В Віртембергу наложено в XVII столітю на курців кару буків. Та послідня лишила ся эще у нас, але лишень на недоростків, котрим куренэ шкодить.

—oXo—

ПРИЧИНИ ХОРІБ.

Всяка хороба маэ свою причину. Нема хороби без причини.

Найбільше хоріб буваэ від неправильного житя.

Осторожно з тілом, як з машиною.

Людське тіло збудоване дуже хитро. Кождий кусочок тіла маэ свою роботу: очи дивлять ся, уха слухають, зуби розривають їду, а жолудок її переваруэ. Навіть брови та рісниці свою роботу мають — вони стережуть ока від поту та копоту. На всім тілі нема просто ані одної частинки, котра нам була би непотрібна. І тому треба з цілим тілом обходити ся обережно; та люде сього не розуміють і часто не уважають.

Нашо здала ся горівка?

Э люде, що пють дуже горячий чай та горівку. Як горівку подержати довше в роті, вона починаэ шипати за язик та ясна. Так само шипаэ вона й в середині, обпалюэ жолудок і кишки.

В жолудку та кишках їда переварюэть ся: робить ся плинною і може розпускати ся незамітно, як розпускаэ ся сіль та цукор. Переварена їда з кишок пересякаэ в кровяні жили і розходить ся в крови. Кров ходить кругом по всьому тілі і розносить зі собою поживу. Кожда частинка тіла кождої хвили дістаэ з крови корм для себе. Як крови на виживленэ тіла не стаэ, чоловік починаэ хорувати. Тому чоловікови треба конче їсти, щоби жолудок переварював їду для крови, а хто не береже жолудка і парить його, той наганяэ на себе ріжні хороби.

Пережувай все, що їш!

Жолудок можна зіпсути не лише одними опаренями. Робота понад сили також нищить його. Жолудок може переварювати лише розжувану страву, а тимчасом богато людий лінуэ ся пережувати і ковтають їду цілими кусенями. Тоді жолудок мусить працювати в двоэ або й в троэ понад свої сили і через таку надсильну роботу він скоро вининуэть ся.

За богато робити зле і за мало робити зле!

Від тяжкої роботи понад сили відказують службу і другі части тіла. Приміром богато освічених людий бачить дуже кепсько. Вони розбирають весь час малесенькі букви, очи в них мучать ся і псують ся.

Кождий, що робить руками, знаэ, що від ручної роботи понад сили руки починають боліти.

Від роботи понад сили болить не лише та часть тіла, котрій приходить ся тяжко працювати. Болі проявляють ся також і в других місцях. В час роботи в працюючій части тіла, тіло дуже зуживаэть ся; щоби се направити, туди наплиываэ богато крови. Коли людина працюэ руками, то богато крови пливе руками, руки червоніють і роблять ся від крови горячими. Коли працюють ноги, то богато крови набігаэ в ноги; коли чоловік працюэ очима понад силу, то очи червоніють і на них появляють ся червоненькі жили від припливу крови. І коли кров переливаэ ся в одно місце, то другі місця э покривджені, бо вони не дістають подостатком крови та поживи.

Виходить зі сього, що чоловік не повинен працювати весь час одним і тим самим: руками, чи ногами, чи мозгом. Тоді кров буде приходити передовсім в працюючі части тіла, а всі другі части будуть хорувати. Треба після можности давати роботу всім частям тіла рівномірно.

Найздоровший нарід.

Тимчасом людське житэ зложило ся так, що кождий робить одно діло: писарі пишуть, слюсарі кують і т. д. Через те з кождим роком все більше і більше люде хорують.

Найздоровійший нарід всюди живе по селах. В селянськім господарстві богато всякої роботи: эсть робота рукам, ногам, крижам, приходить ся і мозгом працювати. В селянина працюють при роботі всі части тіла. Через те селянин і здоровійший від других людий також через те, що вони все перебувають на чистім воздусі.

БІБЛІЇ НА ПРОДАЖ!

В Ред. "КАНАДИЙЦЯ" можети купити Біблії на українськім, російскім, польскім, румунськім, німецкім, ческім і майже на всіх иньших мовах.

ПОШУКУЮ

Мого сина **Корнилія Чупруна,** який мабуть перебувати десь в Стейтах. Хтоб знав эго адресу, або він самий най зголосить ся на адресу:

GEORG CHUPRUN — BLACK LAKE, QUE.

Або: JOHN CHUPRUN — 11328 — 90 St. Edmonton, Alta.

ПРОПАЛИ КОНІ.

Дві кобили по два роки, одна жовта, хвіст і грива чорна, задні ноги білі по коліна, передні меньше, на чолі невеликий білий знак. Друга темно червона, ноги тонкі, на чолі маэ малу білу звізду, на шиї малий дзвінок на шнурку. **Хтоб знав десі коні нехай дасть знати, а дістане нагороду.**

PETRO MUZYCZYN Wostok, Alta.

Найбільша Українська Кравецька Робітня в Едмонтоні.

НАЙБІЛЬША КРАВЕЦЬКА РОБІТНЯ п. С. ГОЛОВАЧА В ЕДМОНТОНІ ЗНА НА НАШОМУ УКР. ЗАГАЛОВИ.

КОЛИ ПОТРЕБУЭТЕ УБРАНЯ, А ГОЛОВНО ТЕПЕР ОСІННОЮ ПОРОЮ ОВЕРКОВТІВ ЗИМОВИХ, ЗАЙДІТЬ ПЕРШЕ ДО СЕЇ РОБІТНІ. ТУТ НАЙДЕТЕ ДОБРУ РАДУ, НАЙНОВІЙШІ МОДИ, ДОБІРНІ СУКНА І МАТЕРИЇ. ОБСЛУГА СОВІСНА І СОЛІДНА, А УМІРКОВАНІ ЦІНИ ВДОВОЛЯТЬ НАВІТЬ І СКУПОГО ПОКУПНЯ.

Замовленя з провінції полагоджуэмо сейчас.

THE ECONOMY TAILORS
9697 Jasper, Ave.
EDMONTON, ALBERTA.

—oXo—

Властитель С. ГОЛОВАЧ.

СМОКИ ЛЕЙК
НОВЕ МІСТО В АЛЬБЕРТІ.

Смоки Лейк Гардвар Ко.
М. ГРУМЕЗ, властитель.
МАЭМО ВСЯКОГО РОДА ГАРДВАР.
Черепяні горшки, зелізні, фарби, будовляний папір, машини до шитя "СІНҐЕРА", зелізка, помпи, рури, гасолінові енджаї і все проче що Вам треба.
Цїни умірковані.

ҐРОСЕРІ, ОВОЧІ І КЕНДИ
ПЕТРО ЗАГАРІЙЧУК, властитель.
Вода содова, пап ріжного рода.
Чистий, сьвіжий і добрий товар. Чесна обслуга.

Смоки Лейк Міт-Стор.
І. ЦАПОВСКИЙ, властитель.
Сьвіже мясо, солена вепровина, болона, риба в кенах і проче.
МИ ПРОДАЭМО ТОВАР "СВИФТА".

Коло-кріка Дім і Школа.
СМОКИ ЛЕЙК, АЛЬБЕРТА.
Гарний вигідний дім і школа враз з віктом для дівчат і хлопців, де ваші діти будуть мати батьківську опіку і науку.
Пишіть за услівями до:—
Miss E. G. HOCKEN Smoky Lake, Alberta.

ІВАН СТОҐРИН
Офіцияльний агент для Сійонарскої землї на Смоки Лейк.
Лоти на продаж по умірковanій цїнї.
ГРОШІ НА ПОЗИЧКУ НА ФАРМИ.
Коли в місті зайдіть до мене.

КУЗНЯ СМОКИ ЛЕЙК.
ГР. К. ВОЛЯНЬСКИЙ, властитель.
Виконуэмо всякі ковальскі роботи солідно і по умиркованій цїнї.

СМОКИ ЛЕЙК ҐЕРЕДЖ
ЕМАНУІЛ БЕРЕЗКА, властитель.
Направляэмо автомобілї чесно і совісно по умиркований цїнї.

Смоки Лейк Гарнес-Шап.
ЙОСИФ ДАНИЛОВИЧ, властитель.
Виконуэмо всякі направи
РОБОТУ ҐВАРАНТУЭМО.

Власний дім Інституту М. Грушевського в Едмонтоні.

Ся реальність: три лоті, дім на 50-60 молоді і церква - все те вартости що найменьше 30. тисяч дол. куплено на Укр. Бурсу в Едмонтоні за $15.500.

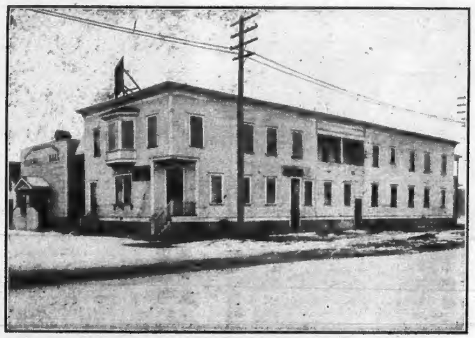

Повисша фотографія представляэ будинки, які Заряд Вегревільскої Бурси і заряд Бурси в Едмонтоні закупили для Інституту М. Грушевського в Едмонтоні.

До сего купна склало ся головно дві причині. На Вегревил брак будинків під школу. Тому шкільна рада не приймаэ сего року жадних хлопців зпоза міста. Оказалось, що студентство треба вислати до Едмонтону. Едмонтоньский заряд почав оглядати ся за відповідним будинком. І зовсім случайно поспитали за рентом купленого тепер будинку. Показалось, що будинок і ціла реальність саме рішаэ свою долю. Належало воно до "Едмонтон Байбл Інститут. І Товариство воліло продати, чим рентувати. У наших патрійотів серце заболїло. Чудовий будинок, чистесенький і будований умисне для студентів англійських. Навязались переговори. Дано знати до Вегревил і в середу приїхав п. П. Зварич, а в четвер, дня 4-го вересня куплено се все включаючи меблї за суму $15.500.00.

Э отже відповідні будинки на всяку народню роботу, треба лиш доброї волї і охоти до праці.

Lamont Hotel

Отсим повідомляю всїх інтересованих, що ГОТЕЛЬ на ЛЕМОНТІ т. зв. ЛЕМОНТ ГОТЕЛ буде отворений з днем 1-го серпня (авґуста) с. р. Будуть руми до винайму, добрий вікт, як рівнож всякі холодні напитки, як звичайно в тепе рішних барах. Все по як найбільш умиркованій цїнї.
Приїжджаючи до міста — загостіть!
Властитель
John Darichuk
LAMONT, ALTA.

МАЮ НА ПРОДАЖ!
РЕҐІСТРОВАНІ КОРОВИ І ТЕЛЯТА "ШОРТ-ГОРНС", А ТАКОЖ МОЛОДІ ОҐЕРИ "КЛАЙН".
F. C. SMITH
LAMONT, ALBERTA.

ЧИТАЙТЕ І ШИРІТЬ УКРАЇНСЬКУ ЧАСОПИСЬ "КАНАДИЭЦЬ."

Religious, Moral, Social.

Канадиэць

SCIENTIFIC, AGRICULTURAL. NON-POLITICAL, CANADIAN.

РІК IX. Ч. 34. EDMONTON, 17. OF SEPTEMBER 1919. VOL IX. No. 34

ПЕТЛЮРА 30 МИЛЬ ЗА КИЄВОМ.

—oXo—

УКРАЇНЦІ ЗІРВАЛИ ЗНОСИНИ З ПОЛЯКАМИ.

—oXo—

Італійці напали на Фюм.

ВІСТИ З РОСІЇ.

Вістий з Росії хоч небогато, то такі вони суперечні, що годі вірити хто там горою. Одної днини панують большевики, а другої їх противники. Полудне ва Росія, себто Україна, що маэ більше получень з західним сьвітом подаэ більш прав диві вісти. Минувшого тижня потверджено вістку, що генерал Денікин обняв Київ робля чи се як уважаэсь в повнім порозумінию з Українцями.

ВІСТИ З УКРАЇНИ.

Про рухи на Украині чути по слідними днями дуже мало. Доносять, що Петлюра занявши Київ пішов дальше проти большевиків і мав би оперувати яких 30 миль від Києва, здовж Днипра на північ. Иньші доносеня кажуть, що Українці зірвали переговори з Поляками. Се знов насуваэ десятки непевних гадок. Можливо, що Українці в злуці з Денікином чують ся на стільки сильними, що не хочуть вже богато панькати ся з Ляшнею. В такім случаю булоб більше надії на кращу долю Галичини. Були навіть вісти, а радше польські брехні, що Україна порозумілась з большевиками проти Польщі. Та в кождім разі виглядаэ, що Україна бере верх на своїх землях, вона стоїть і щораз меньше числить на ласку чужих.

ЗНОВ ВІДОБРАЛИ ЦАРИЧИН

Місто Царичин вже пару разів відбирано від большевиків. Послідні телеграми доносять, що генер. Денікин відобрав знов від большевиків се місто, причім взяв в полон 9. тисяч большевиків, здобув 11. армат і 100 машинових карабінів. Три реґіменти большевиків піддались, а два знищено зовсім.

КАТАСТРОФА КОЛЧАКОВОЇ АРМІЇ.

Московські большевики подають, що останки Колчакової армії коло Актюбинська і Орська піддались большевикам. В цілости забрано від Колчака в однім тижни повних 45. тисяч війська, як кажуть большевики.

ІТАЛІЙСЬКИЙ КОРОЛЬ РОЗДАВ СВОЭ МАЙНО.

Італійський премієр Нітті оголосив оноді в парляменті, що король Емануіл порішив ся віддати всі коронні посілости на річ мужів Італії, які боролись за свою вітчину, значить бажаэ він, щоб розділено коронні сї землї між італійських жовнірів. В слід за сим счеркуэ король Емануіл також і лісту обслуги сих маэтностий, а сей марнешький видаток виносить три мілїони лір річно. Сю вістку принято в парляменті з великім одушевленэм. Ціла державна палата встала з поклони до примірного вчинку свого короля. В місті роблено демонстрації.

Державні землї, а радше коронної землї з якої королї Італії побирали кольосальні доходи, були дуже великі і по цілій Італії. Тепер розуміэсь розділить сї землї поміж нарід і користуватись буде загальне добро держави.

ІТАЛІЙЦІ БЕРУТЬ ФЮМ СИЛОЮ.

До пристані Фюме прийшла італійська армія під проводом капітана Габріэля Д'Анунчіо узброэна тяжкою амуніціэю і намагаэсь силою взяти в посіданэ сю пристань. Свого часу італійські делэгати в Парижи боролись завзято за свої претенсії до Фюме, а коли конференція проголосила сю пристань вільною, здавалось, що спір порішено. Згаданий капітан тимчасом вів на свою руку агітацію і зібравши сильну армію вгостив тепер до Фюме поставивши своэ правительство в погане положенэ. Італія дістала наказ розслідити справу і винюхати хто винуватий за напад на Фюме.

ГОРИТЬ ОЛИВА І НАФТА В НЮ-ЙОРКУ.

Вже від кількох днів боресь огнева сторожа в Ню-Йорку з пожарем магазинів оливи і нафти. Поверх 50. осіб покалічених при вибухах нафти. Самої оливи згоріло на пів міліона. 36. тенків знищені, а щойно вчера експльодували знова шість тенків нафти тої самої компанії.

РУМУНІЯ В КЛОПОТІ.

Румунія взялась господарити на Угорщині проти волі мирової конференції. Се їй пошкодило. Навіть і укр. Буковина мабуть лиш тому признана Украйні, а не Румунії, як заводилось. І Румуни шукають знова приязни. Та мирова конференція поставила тепер Румунії ось такі питаня: чи годить ся Румунія забрати сейчас своэ військо з Угорщини і заперестати рабунки на Угорщині, чи зверне те все, щ загарбала і в який спосіб думаэ жити з Угорщиною в сусідстві на будуче.

ПОЛЯК НЕ ДОДЕРЖУЭ СЛОВА.

Коли Падеревський став польським премієром, то прирік, що не буде більше нігде виступати як пяніст. А він як пяніст асекурував свої палці. І був він без асекурації аж до хвилї коли підписав мир. А вийшовши з салї мира, він пішов до асекураційної компанії, відновив асекурацію і ще того самого вечера грав на пяні в однім з найбільших театрів. Поляк все хоче їхати на двох конях.

КНЯЗЬ ДЕВОНШАЙР ПРИЙДЕ ДО ЕДМОНТОНУ.

В четвер, сего тижня о 8. год вечером прийде до Едмонтону князь Девоншайр, теперішний говернор Канади і перебуде тут через три дні. З ним прийде також эго жінка і донька. Всі проте декорації по місті лишають ся ще цілий сей тиждень.

КНЯЗЬ ВАЛІЇ В ЕДМОНТОНІ.

На днях 12 і 13. с. м. мали Едмонтонські горожани честь витати в своїм місті князя Валії сина теперішного англійського короля Георгія. Тріюмфальні брами, походи, оклики, промови, балї се все відбувалось тут таким самим порядком, що й всюди. Тай призвичаэний здаэсь наслідник трону до таких церемоній і оваций, бо і не так дуже роблять на нього вражінэ сі гучні витаня. Одно мабуть подобалось великому князеви, але подобалось рівночасно і народови, а се — діти. Школа, се справді мати, що збираэ і пильнуэ дітвори. Тутейші школи зібрали свою дітвору тай уставили эї одною великою громадою на розї саме перед виїздом зі стації. Дітвора сьпівала канадийські пісні і тисячні діточі груди утворили широко лунаючий голос. І той голос чув престолонаслідник. Доїхавши до рога де зібралась дітвора, він попросив здержати автомобіль і вставши нахилився до дітий перекидаючись з ними кількома словами. Наче рій пчіл дітвори загула. І хоч мало значна на вид річ, а подобалась она мабуть кождому.

В суботу був престолонаслідник в університеті і тут наділено эго почетним титулом доктора прав.

Тої самої днини в ночи відїхав до Калгари.

ІВАН ЗВАРИЧ ПОМЕР.

В неділю, дня 14. с. м. о 1-ій год. сполудня помер в Едмонтоні старенький укр. патрійот **Іван Зварич,** батько наших діячів братів Зваричів. Покійний походив з Тулови, Снятинського повіта. До Канади прибув мабуть перед 20 роками. В народнім житю брав все і всюда живу участь. Прожив 67 років.

Іван Зварич не лишив сиріт, бо два сини і шість дочок э всі люди фамілійні; зате полишив около 40. внуків і кількоро правнуків. Ще тої самої неділї вставав, та жартував "якто, не давати мені їсти, та се чистий большевизм." Не боліло эго нічого. В понеділок забрано тіло до Вегревил, а в середу мабуть відбудесь похорон.

В своїм тестаменті призначив покійний 200. дол. на бурсу Грушевського в Едмонтоні, а 200. на католицьку ім. Шевченка.

Редакція в імени знакомих зазначуэ отсим старенькій матері і родині Зваричів чувство співжалю, а покійникови;

ЗЕМЛЯ ЙОМУ ПЕРОМ.